

MOTTO: «Én kropp, én Ånd, ett håp!» var mottoet da lutheranere fra hele verden var samlet i Krakow, Polen. Foto: Albin Hillert / LVF

Livskraftig luthersk fellesskap

Meninger

Einar Tjelle internasjonal direktør i Den norske kirke

Publisert: 01.10.2023

Når tusen deltakere fra hundre land og 150 kirker ber Fadervår samtidig på hvert sitt hjertespråk, er det et vakkert uttrykk for én kropp, én Ånd og ett håp. Dette var overskriften på den nylig avholdte generalforsamlingen til Det lutherske verdensforbund (LVF) i Krakow, Polen.

Både Frikirken og Den norske kirke er medlemmer og var representert, sammen med delegater fra NMS og Kirkens Nødhjelp.

I dag lever de fleste av verdens ca. 80 millioner lutheranere i det globale sør. Utfordringene er ofte ganske annerledes enn de vi har her. Det gjelder også vertskirka i Polen, som har en krig tett på seg.

Her møter jeg en biskop fra Ukraina som virker sliten og trenger næring fra det store fellesskapet. LVF og medlemskirker gjør en stor innsats for ukrainske og andre flyktninger. Våre samiske representanter møter urfolk og daliter fra India og finner sammen både i smerte og felles kall. Men volden og råskapen de kristne kukiene i Manipur i India har opplevd i sommer smerter å høre om. Mange er drept. Kirker er brent. I Krakow tenner vi lys og ber for hverandre.

Jeg møter delegater fra Indonesia og Taiwan som lurte på hvorfor ikke Misjonssambandet er her. Det har jeg ikke godt svar på. Men NMS er med, og sammen møter vi representanter fra kirker i Brasil, Sør-Afrika og Kamerun, som med stolthet tar del i dette store fellesskapet.

Musa Panti, avgående president for LVF er fra Nigeria, og ga lederskapet siste dagen videre til den danske biskopen Henrik Stubkjær. «Det var dansk misjon fra ditt bispedømme som plantet min kirke», sa han. «Nå får du stafettpippen tilbake!»

For oss alle var besøket til Auschwitz Birkenau ekstra tungt. I flere timer går vi i stillhet og tar inn bevarte minner fra nazistenes mest grusomme konsentrasjonsleir. Og vi får oppleve en lokal holocaust-overlevende sitt sterke vitnesbyrd. Aldri igjen!

Men nynazisme og voldelig ekstremisme er på fremmarsj mange steder. Diskriminering og vold skjer fortsatt mot jøder, rom/sigøynere, homofile, krigsfanger, mennesker med nedsatt funksjonsevne og andre som fikk sine spesielle dødsmerker i Auschwitz. Generalforsamlingen samler seg tydelig mot antisemittisme i dag. Men også mot vold og diskriminering på grunnlag av rase, kjønn, etnisitet, seksualitet, kaste ...

Paulus skriver i Korinterbrevet om at vi er ulike lemmer på samme kropp, og at vi trenger hverandre for å være én kropp. Han tenkte nok på den lokale menighet i Korint. Men kroppen har vokst siden den gang, og er i dag verdensvid.

I Krakow ble det både gråt og glede. Kanskje er dette lærdommen å ta hjem: Å kjenne etter de delene av kroppen som lider mest i dag. Og glede oss over livskraftige og vitale kirker i sør. Paradoksalt nok er det noen ganger de samme kirkene!

Vi tilhører samme kropp, et fellesskap som heller ikke lar seg begrense av konfesjonsgrenser.

Kirkene i Det lutherske verdensforbund er et livskraftig fellesskap, frigjort av Guds nåde, som er kalt til å bære hverandres byrder.

Én kropp, én Ånd, ett håp!